

ת"פ 46525/01/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד עומר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 46525-01-15 מדינת ישראל נ' עומר

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד עומר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה טל יוסף ועו"ד נעמה ניר

ב"כ הנאשם עו"ד חן רוימי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב בצוואתא.

הנאשם ואמיר חאג' יחיא עבדו בתקופה הרלבנטית לכתב האישום בחברה לשירותי רכב וגרירה.

כשבוע עובר ליום 23/5/14 שכפל הנאשם, באמצעות אחר, מפתחות של רכב בו החזיקה אותה עת החברה ואותו אחר שהעביר את המפתחות ואת קוד הרכב, אותו קיבל מהנאשם למחמד.

ביום 23/5/14 החנה הנאשם את רכב החברה האמור בחוף בראשון לציון ושם שהו הנאשם ואמיר אותה עת.

סמוך לאחר מכן, התקשר הנאשם למחמד, מסר לו את מיקומו של הרכב והורה לו לשלוח אחרים לגנוב אותו. במקביל נפגש מחמד עם אחר נוסף במחסום ג'בארה ומסר לו את המפתח המשוכפל.

הנאשם כיוון את מחמד ואת האחר למקום הגניבה ואף מסר למחמד את סימני הזיהוי של הרכב ואת מספר

הקודן.

האחר פתח את דלת הרכב באמצעות המפתח המשוכפל, הניע את הרכב באמצעות קוד הקודן וגנב את הרכב.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירה אשר בוצעה על ידי מספר אנשים בצוותא חדא. כן הדגישה המאשימה את חלקו של הנאשם במעשים, בציינה כי לולא העברת המפתח והקודן לא ניתן היה לגנוב את הרכב. עוד הוסיפה המאשימה לחומרה את העובדה כי הנאשם עבד בחברה שהחזיקה את הרכב.

התביעה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים של הגנה על רכוש הזולת והוסיפה כי לא בכדי ייחד המחוקק עבירה מיוחדת לגניבת רכב ואף ייחד לה חומרה מיוחדת.

לטעמה של התביעה מתחם העונש ההולם נע בין 11-26 חודשי מאסר בפועל. התביעה הסתמכה בטיעונה זה על פסיקה שהוצגה לביהמ"ש וכן הציגה את פסקי הדין בעניינם של השותפים האחרים בפרשה זו.

התביעה ביקשה שלא ליתן לתסקיר שירות המבחן משקל רב, כיוון שלטעמה עולה ממנו כי קיים סיכון רב להישנות המקרים. עם זאת ולאור העדר עבר פלילי והודאת הנאשם, סבורה התביעה כי יש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם ועתרה להטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בהסתייגות מטיעוני המאשימה. לטעמו יש ליתן משקל לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם למד את לקחו ממעשיו ושינה את דרכיו.

עוד ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינם של נאשמים אחרים בפרשה זו, שכן הוא הורשע בעבירה של גניבת רכב. הא ותו לא.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על המעשים וכי אין מדובר באדם בעל דפוס התנהגות עברייני, אלא במי שלמד את לקחו ואף שירות המבחן המליץ להסתפק בשל"צ. עם זאת, לאור ההסדר שגובש בין הצדדים, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

במעשיו של הנאשם יש כדי לפגוע בזכותו של הפרט על רכושו. יש במעשים אף לפגוע בחברה כולה ובמסחר תקין.

משנה חומרה יש במעשיו של הנאשם בכך שהם בוצעו בצוותא חדא עם אחרים ובכך שהוא ביצע אותם בעודו עובד בחברה וכנגד רכוש של החברה, דהיינו הנאשם ניצל ניצול ציני את האמון שניתן בו כעובד החברה ומסר מפתח של רכב החברה וקוד של הרכב, בידעו ועל מנת שרכב זה ייגנב.

מתחם הענישה הראוי למעשים אלה נע בין 9-20 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 2

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי עברו של הנאשם נקי, כי עבד בעבודה מסודרת עד להסתבכותו בפרשה זו ואז פוטר ולאחרונה פתח עסק פרטי.

בהתייחסו למעורבותו בפרשה זו, תאר הנאשם הכרות מוקדמת עם חלק מן המעורבים, מעצם עבודתם יחדיו. לדבריו, התחבר לאנשים אלה, עימם חווה שייכות וכצעד ריצוי הסכים להיות חלק מביצוע העבירה. הוא הכחיש את תכנון העבירה ומסר כי הובטח לו כסף תמורת מסירת מפתחות הרכב.

הנאשם בטא חרטה ואף בהלה מתוצאותיה הקשות של העבירה והתנהגותו הבלתי אחראית, בנוסף לפגיעה באמון מעבדיו.

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות עבירות ולהתנהלות בעייתית. מנגד מדובר בעבירה ראשונה ולהתרשמות שירות המבחן אין מדובר בדפוס התנהגות עברייני, אלא בפעולה מתוך ילדותיות, מצוקה רגעית ואימוץ פתרונות מידיים וזמינים. התגייסות המשפחה לעזרתו, הבנתו כי טעה, פתיחת עסק חדש ועוד מפחיתים את הסיכון להישנות עבירות. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי גרם לזעזוע ולבהלה והנאשם סבור כי הרשעה תפגע בדימויו העצמי והחברתי ותתייג אותו כעבריון.

שירות המבחן סבור כי לאור גילו הצעיר של הנאשם ותפקודו התקין עד לביצוע העבירה, הרי שמאסר בפועל עלול להביא להתדרדרות ניכרת במצבו ואף לחשוף אותו לחברה עבריינית שתסכן אותו. שירות המבחן סבור כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית והנאשם בטא נכונותו להשתלב בטיפול.

על כן המליץ שירות המבחן על צו מבחן ועל צו של"צ.

חומרת המעשים תוארה לעיל.

לזכותו של הנאשם גילו הצעיר, הנאשם יליד שנת 1990 ועברו הנקי, תפקודו הנורמטיבי עד להסתבכותו ואף לאחריה, כמו גם הודאתו באשמה.

שקלתי את האמור בתסקיר שירות המבחן. הנאשם נטל אמנם אחריות על המעשים והביע חרטה עליהם, אך יושם אל לב כי הוא הטיל לא מעט מן האחריות על האחרים המעורבים בפרשה והשים עצמו נגרר אחריהם, הגם שתפקידו בפרשה זו היה לא מועט כלל ועיקר.

על אף נסיבות מקילות אלה לא יכולתי לקבל את המלצות שירות המבחן ואף לא את עתירתו של ב"כ הנאשם לעונש.

האינטרס הציבורי שבענישה, הוראות החוק, והנסיבות האופפות מעשים אלה בפרשה דנן אינם מאפשרים חריגה כזו לקולא מן הענישה הנוהגת וממתחמי ענישה.

אף ששירות המבחן סבור כי הנאשם ראוי להליך טיפולי והנאשם הביע נכונותו לעבור הליך כזה, יודגש כי הוא טרם החל בו וטרם עבר אותו בהצלחה וכל שנאמר כי הוא הביע נכונותו לעבור אותו.

על עבירות מעין אלה, ועל נסיבות מעין אלה נקבע בהלכות בתי המשפט.

ב-עפ"ג (ת"א) 6010/03/16 נדון עניינו של אחד מנאשמי פרשה זו אשר נדון בערכאה קמא לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות והמאשימה ערערה על קולת העונש.

הנאשם הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע ושתי עבירות של ניסיון לגניבת רכב בצוותא.

ביהמ"ש המחוזי קבע כך:

"באשר לאופיה של העבירה - הדברים כבר נאמרו שעל כן אין לנו אלא לאמץ אותם בהסכמה. לא בכדי החמיר המחוקק לפני שנים רבות בענישה לצידן של עבירות הרכב למיניהן. כמו המדינה אף אנו מפנים לפסק הדין בעניין כיסאוני ע"פ 7163/13 שם נאמרו הדברים בחדות ובבהירות. לא רק בפגיעה כלכלית אלא גם פגיעה בתחושת הביטחון. ... בנוסף קיים גם ההיבט הכלכלי שמגולם אל כתפי הציבור כולו...

לצד החומרה האינהרנטית... מדובר בחבורה שפעלה בתחכום, בשיטתיות, תוך הפגנת ידע טכנולוגי רב וניצולו לרעה. עצם הפעילות בחבורה היא נסיבה מחמירה מעין כמותה והשימוש בטכנולוגיה מעצים את החומרה. ... איננו סבורים גם שחלקו של המשיב היה קטן יותר בהשוואה לשותפיו. לכל אחד מבני החבורה יוחד תפקיד והפעילות היתה משולבת..."

ובאשר להליך השיקום שעבר אותו נאשם - גם שם יצא ביהמ"ש מהנחה כי הנאשם לא עבר את העבירות מתוך מצוקה כלכלית, אלא הצטרף לחבריו מתוך רצון ולחץ חברתי כשהוא תופס את חלקו בביצוע העבירות כשולי. הנאשם שם השתלב בשיחות טיפוליות ושירות המבחן התרשם כי אם יישלח למאסר ידרדר מצבו והוא ייחשף לגורמים עברייניים בהעדר סביבה טיפולית. וכך קבע ביהמ"ש המחוזי באשר לכך:

"איננו סבורים כי החשש מפני הסתבכות נוספת בעבירות, אם ימצא ללא מסגרת טיפולית, מצביע על שיקום מובהק שיש בו כדי לאיין את כל שאר ההיבטים שעל ביהמ"ש לשקלל. נזכיר מושכלות יסוד, העיקרון הוא עיקרון ההלימה, השיקום הוא החריגה....."

מאחר שערכאת ערעור אינה ממצה את הדין, גזר ביהמ"ש המחוזי על הנאשם שם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לקולא ולחומרא ולרבות נכונותו של הנאשם לעבור טיפול, אני גוזרת על הנאשם -

9 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 09.09.16-14.09.16.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש.

קנס בסכום של 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה התשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/5/17 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שישה חודשים בפועל שתחילתם מיום שחרורו ממאסר וכן לשישה חודשים על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה של גניבת רכב.

למען הסר ספק, יודגש כי מניינה של פסילת הרישיון מיום הפקדתו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, במעמד הצדדים.